

Een boek is een communicatiemiddel, niets meer en niets minder

SA: "U heeft twee bestsellers op rij geschreven, daarmee bent u in korte tijd één van de best verkopende Nederlandse auteurs geworden. Hoe voelt dat?"

"Dat voelt goed. Niets is leuker dan te merken dat je werk een groot publiek aanspreekt. Het enige lastige is dat ik een beetje verwend ben geraakt. Zowel van mijn debuut, *De gelukkige huisvrouw*, als van mijn tweede roman, *Godin van de jacht*, zijn meer dan 125.000 exemplaren verkocht. Voor mij is dat 'gewoon', ik weet niet beter of het hoort zo. Misschien was de bevrediging nog veel groter geweest als ik eerst een paar boeken had geschreven die niet of nauwelijks verkochten. Maar ja, als dat was gebeurd, was ik waarschijnlijk niet blijven schrijven."

SA: "Zijn de verkoopcijfers belangrijk voor u?"

"Ja. Als er duizend of tweeduizend gelukkige huisvrouwen waren verkocht, had ik hoogstwaarschijnlijk geen tweede roman geschreven. Je bent toch wel een jaar zoet met zo'n boek en als er dan maar zo weinig mensen geïnteresseerd zijn, kun je beter een ander vak kiezen."

SA: "Wat betekent schrijven voor u, be-

halve een manier om uw brood te verdienen?"

"Schrijven is voor veel mensen, ook voor mij, een ideaal communicatiemiddel. We wisselen meer tekst uit dan ooit tevoren: denk maar aan de miljoenen smsjes die dagelijks worden

verstuurd, het emailverkeer en de talloze 'gesprekken' via MSN en chatboxen. In *Godin van de jacht* leert hoofdpersoon Diana één van haar minnaars via een chatbox kennen. Ze wisselen allerlei wettenswaardigheden uit via de computer, pas maanden later volgt een echte ontmoeting.

Ik merk dat ik het fijn vind om contacten via de computer te onderhouden. Hoe minder vaak de telefoon gaat, hoe prettiger ik het vind. Dat komt misschien ook omdat de telefoon de afgelopen jaren wel erg vaak gegaan is... Schrijven is een schizofrene bezigheid. Je hebt eerst rust en stilte nodig om te kunnen werken. Je moet je kunnen afsluiten en prikkels van buitenaf zoveel mogelijk negeren. Daarna breekt de promotieperiode aan, dan sta je volop in de schijnwerpers, moet je je ziel en zaligheid opengooien en praat je de blaren op je tong. Naast de promotionele activiteiten en het feitelijke schrijfwerk, is het heel

Ze leeft van de pen. Haar debuut werd vertaald in acht talen, tot toneelstuk bewerkt en wordt verfilmd. Haar tweede roman was de bestverkochte roman van 2003. Begin dit jaar lag haar naam op ieders lippen dankzij haar columns over de Amsterdamse wethouder Oudkerk. Ze woont in Almere, is getrouwd met SBS-presentator Ton van Royen en moeder van twee kinderen. Speakers Academy® sprak met Heleen van Royen.

SPEAKERS ACADEMY®

belangrijk om gewoon te leven en dingen mee te maken: dat inspireert je tot nieuw werk."

SA: "Volgens de Stichting Schrijven telt Nederland minstens 1 miljoen amateurschrijvers. Uitgevers krijgen jaarlijks tienduizenden manuscripten aangeboden. Daarvan haalt hooguit één procent de drukpersen. Hoe hebt u uw werk gepubliceerd gekregen?"

"Na de School voor de Journalistiek heb ik bij een regionaal dagblad en bij de radio gewerkt. Eind jaren negentig schreef ik op freelance basis artikelen, columns en korte verhalen voor tijdschriften. Toen ik me aan een roman besloot te wagen, had ik dus al ruime ervaring met schrijven en deadlines. Ik heb twee proefhoofdstukken gemaakt en deze opgestuurd naar uitgeverij Vassallucci in Amsterdam..."

SA: "Twee hoofdstukken? Waarom niet gelijk een heel boek?"

"Ik wilde pas een heel boek schrijven als ik een uitgever had. Dat leek me logisch. Stel je voor dat geen enkele uitgever er brood in ziet, dan heb je die berg papier voor niets geproduceerd. Op basis van die twee hoofdstukken nodigde Oscar van Gelderen, de uitgever van Vassallucci, me uit om te komen praten. Hij bood me bij dat eerste gesprek een contract aan en zei langs zijn neus weg dat ik die twee proefhoofdstukken maar beter meteen kon weggooien. Die waren niet geschikt, tenzij ik ze totaál zou herschrijven. Ik kon amper een woord uitbrengen, zat hem alleen maar met grote ogen aan te staren. Bij het verlaten van het pand klopte hij me bemoedigend op mijn schouders: "Succes ermee. Het gaat je wel lukken." Waar hij dat vertrouwen vandaan haalde, is me nog steeds een raadsel. Hoe dan ook: vanaf dat moment was het schrijven van een roman geen droom

meer, maar een opdracht. Ik had een deadline, er zat iemand op mijn werk te wachten, het zou gepubliceerd worden. Dat gaf me de drive én de moed om de klus te klaren."

SA: "En dat werd *De gelukkige huisvrouw*..."

"Precies. Die titel doet het nog steeds goed, al is de ironie ervan niet altijd even duidelijk. Op Koninginnedag zat ik op de vrijmarkt van Almere te signeren en heel wat vrouwelijke voorbijgangers begonnen schamper te lachen toen ze het boek zagen liggen. "De gelukkige huisvrouw? Die bestaat niet!" En hun man dan heel verbaasd: "Hoezo schat, jij bent toch gelukkig?" "

SA: "Gaan uw boeken over vrouwenleed?"

"Over vrouwenlevens, zou ik zeggen. Levens zonder leed en drama zijn saai en niet geschikt voor een roman. In de *Huisvrouw* raakt de hoofdpersoon na een rampzalige bevalling in een psychose. Ze wordt gedwongen opgenomen en probeert daarna met behulp van een psychiater de vroegtijdige dood van haar vader te verwerken. *Godin van de jacht* gaat over een seksueel actieve vrouw, die er naast haar man twee minnaars op na houdt. Ze raakt zwanger, maar ze weet niet van wie. Ze heeft al twee zontjes en wil geen derde kind. Dramatische verwickelingen alom, maar wel met humor en in vliegende vaart gebracht. En:

toegankelijk geschreven. Iedereen van 18 tot 80 moet het tot zich kunnen nemen."

SA: "De gelukkige huisvrouw is in acht talen vertaald, bewerkt tot toneelstuk en wordt verfilmd. Godin van de jacht was de best verkochte roman van 2003. Loopt u al naast uw schoenen?"

"Nou en of! En dankzij de royalty's heb ik een trits nieuwe schoenen waar ik naast kan lopen. Serieus: het succes is heerlijk, de positieve reacties van lezers zijn een feest om te lezen, maar het brengt ook een druk met zich mee. Er wordt steeds meer van je verwacht en je moet die verwachting zien waar te maken, terwijl je bij god niet weet of je het in je hebt. Hoeveel boeken zouden er in me zitten? Staan we aan het begin van een omvangrijk oeuvre of heb ik al mijn kruik al verschoten? Ik heb geen idee."

SA: "Oeps..."

"Nou ja, ik heb wel ideeën en ik ben net begonnen aan een derde roman en als ik eenmaal een eindje op streek ben, gaat het vast lukken. Toch is net als met beleggen: in het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst."

SA: "Bent u schrijver of ondernemer?"

"Een ondernemende schrijver, mag dat ook? Ik vind het leuk om op een zakelijke manier te opereren en probeer zonder al te veel valse romantiek naar mijn werk

te kijken. Een boek is een communicatiemiddel, niets meer en niets minder. Je probeert op een zo aantrekkelijk mogelijke manier een verhaal te vertellen, je probeert mensen te raken, ze een spiegel voor te houden. Als dat lukt, ben je een end op streek."

SA: "Hoe verhoudt het gesproken woord zich tot het geschreven woord?"

"Wanneer ik mijn werk tijdens lezingen in het land

voordraag, geeft dat absoluut een extra dimensie aan het geschreven woord. Het is erg leuk om respons in de vorm van gelach of gegruwel vanuit de zaal te krijgen: die respons heb je nooit als je in je eentje achter de computer zit. Het voordragen vereist wel een zekere brutaliteit. Eenmaal achter de microfoon werp ik alle schroom van me af en ga ik met een zekere doodsvrachting het gevecht met het publiek aan.

Zo van: hier ben ik, dit is mijn verhaal en jullie gaan dit Heel Leuk vinden, anders zwaait er wat. Als het niet lukt en de zaal muisstil blijft, geeft me dat een groot, wanhopig gevoel van falen en dan kan de organisator me na afloop bezweven dat het publiek in stilte zat te genieten, maar dan komt het niet meer goed. Dan ga ik met lood in mijn schoenen naar huis.”

SA: *Gebeurt dat vaak?*

“Gelukkig niet. Doorgaans zijn de vrouwen en de enkele man in de zaal heel ontvankelijk voor wat er te berde wordt gebracht. Spreken in het openbaar is een kunst op zich. Nederlanders zijn er niet bijzonder goed in, Amerikanen doen het geweldig.

Ik heb ooit stage gelopen bij een Amerikaans tv-station en iedere willekeurige voorbijganger op straat kon je quotes geven waar je een puntje aan kon zuigen.

Ze zijn verbaal zó sterk, ik weet niet of dat aangeboren is of dat ze het op school met de paplepel ingegoten krijgen. Maar goed: oefening baart kunst en ik heb de afgelopen jaren flink kunnen oefenen.”

SA: *“U hebt ruim twee jaar lang columns geschreven voor Het Parool. Waarom bent u daarmee gestopt?”*

“Voornamelijk vanwege de nieuwe roman die ik wil schrijven. Een column is elke week een sprint trekken, een boek is een marathon. Dat lukt niet tegelijkertijd.”

Heleen van Royen ontvangt uit handen van Eric Garvelink en Arie Boer van drukkerij Wöhrmann het 100.00ste exemplaar van 'Godin van de Jacht'.

Heleen van Royen

Heleen van Royen is de meest bekende, meest beruchte én best verkopende Nederlandse auteur van dit moment. Mei 2003 verscheen ‘Godin van de jacht’, dat van niets op nummer één op de bestsellerlijsten binnenkwam. Naast haar romans, verwierf Heleen van Royen naam en faam door haar columns in Het Parool.

Haar stijl is brutaal, openhartig, ontroerend en scherp. Humor is haar handelsmerk. Ze geeft geregeld lezingen in het land. Haar werk leent zich uitstekend voor voordracht en interactie met de zaal. Dankzij haar journalistieke achtergrond is Heleen van Royen ook uitstekend geschikt als dagvoorzitter.

heleenvanroyen@speakersacademy.nl

SA: *“De affaire-Oudkerk had er niets mee te maken...”*

“Vlak voor de affaire was ik al in gesprek met Het Parool om de column te beëindigen of in een andere vorm te gieten. Erna wist ik héél zeker dat ik wilde stoppen. Het was mooi geweest.”

SA: *“Hebt u de heer Oudkerk, die nu ex-wethouder is, nog gesproken?”*

“Een keertje. We kwamen elkaar toevallig tegen in Amsterdam. Het was een goed gesprek, meer wil ik er niet over kwijt.”

SA: *“Hoe hebt u die periode ervaren? De hele vaderlandse pers rolde over u heen.”*

“Het was een wervelwind van een paar weken die een eeuwigheid leek te duren. Ik heb er veel van geleerd, maar had het liever niet meegemaakt. Natuurlijk had ik wel iets van opschudding verwacht,

maar deze kettingreactie, de buitenproportionele, landelijke aandacht en de val van de wethouder had ik niet zien aankomen.”

SA: *“En nu?”*

“Nu zit er een ervaringsdeskundige voor je als het gaat om media-hypes, het niet langer beheersen van je eigen imago en van damage control.”

SA: *“Daar kan mijnheer Oudkerk over meepraten. U zou met hem een perfecte duo-lezing over deze onderwerpen kunnen geven. Een charme-offensief, zogezegd.”*

“Ik heb zelf ook al met die gedachte gespeeld. We hebben een verhaal te vertellen, dat is zeker.”

SA: *“Wát let u?”*

“It takes two to tango.” ◀

‘De geest van een mens is als een klok die steeds afloopt en voortdurend opgewonden moet worden’, –William Hazlitt–